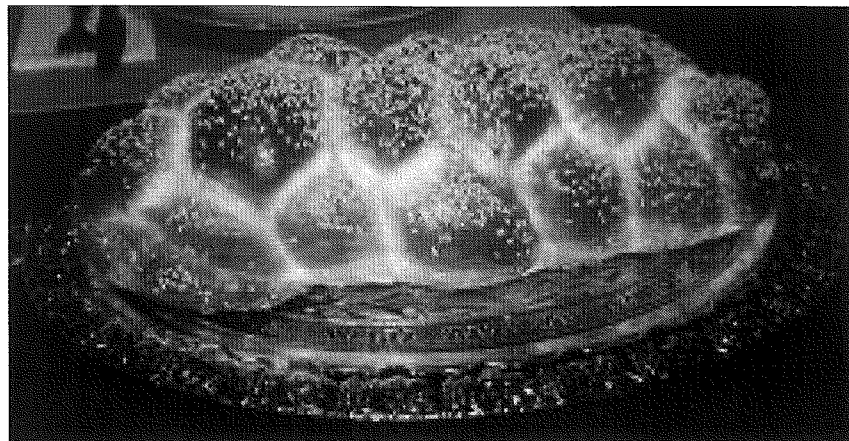

*Mitzvah or Superstition:
Women and the Taking of Challah*

*Rabbi Efrem Goldberg
Boca Raton Synagogue
Simchas Torah 5774/2013*

בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה והיה באכלכם
 מלחם הארץ תרימו תרומה לה ראשית ערסתכם חלה תרימו
 תרומה בתרומת גרן בן תרימו אתה מראשית ערסתיכם תתנו לה
 תרומה לדרתיכם.

1. Bamidbar 15:18-21

When you come to the land to which I bring you, it shall be that when you will eat of the bread of the land, you shall set aside a portion for Hashem. As the first of your kneading you shall set aside a loaf as a portion, like the portion of the threshing floor, so shall you set it aside. From the first of your kneading shall you give a portion to Hashem, for your generations.

2. Yechezkel 44:30

יאכלום וכל־תרם בישראל להם יהיה: וראשית כל בכורי כל וכל־
 תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם
 תתנו לבחן להניח ברכה אל־ביתך: כל־גבלה וטרפה מן־העוף ומן־
 הבהמה לא יאכלו הכהנים:

erty in Israel will be for them. ³⁰ All the first fruits of every kind and all terumah* of any kind, of all your terumah gifts, shall be for the Kohanim; and you shall give the first portion of your dough to the Kohen, to bring a blessing to rest upon your home. ³¹ The Kohanim shall not eat any carrion* nor meat from a fatally

3. Bereishis Rabbah 1:4

Rav Huna taught in the name of Rav Matna: The world was created in the merit of three things, in the merit of Challah, tithes and first fruits. How do we know? It says "In the beginning, God created," and Challah is called beginning as it says "beginning of your kneadings."

בזכות משה שנאמר (דברים לג, כא) 'וירא ראשית לוי' ר' הונא בשם ר' מתנה אמר בזכות ג' דברים נקרא העולם בזכות חלה ובזכות מעשרות ובזכות בכורים ומה טעם 'בראשית ברא אלהים' ואין ראשית אלא חלה שנאמר (במדבר טו, כ) 'ראשית עריסתיכם' ואין ראשית אלא מעשרות היות דאת אמר (דברים יח, ד) 'ראשית דגנך' ואין ראשית אלא בכורים שנאמר (שמות כג, יט) 'ראשית בכורי אדמתך וגו'.

4. Kohelles Rabbah chapter 2

"Eat your bread with joy" this refers to the mitzvah of Challah.

אכול בשמחה לחםך כבר נשמעה תפלתכם לפני כרית גיחוח, דלא לך אכול בשמחה לחםך זו ערשת חלה, ושחה בלב טוב ייך זו ערשת נסכים, כי כבר רצה האלהים את מעשיך זו חכנסת ישראל לארץ שגא' (מנחם טו) כי תבאו אל ארץ: (ב) ר' עזריח בש"ר יחודה בר סימון מתר

5. Berachos 32a

Mishnah A Mishnah addresses a further point concerning the kindling of Sabbath lights:
 על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן – For three transgressions women die in childbirth;^[81]
 על שאינן זהירות בנדה בחלה ובהדלקת הנר – Because they are not careful regarding the laws of *niddah*,^[82]
challah,^[83] and the kindling of the Sabbath candle.^[84]

על עסקי – I have called you *the first*;^[81]
 על ראשית קראתי אתכם – thus, I have cautioned you concerning
 matters of *the first*^[82] [i.e. the *challah* tithe].
 נשמה שנתתי בכם – The soul that I have placed within you is called a
candle;^[83]
 על עסקי נר הזהרתי אתכם – thus, I have cautioned
 you concerning matters of candles [i.e. kindling the Sabbath
 lights].
 אם אתם מקיימים אותם מושב – If you fulfill these
 responsibilities, all is well;
 ואם לאו – but if you do not,
 הריני גוזל נשמותיכם – I will take back your souls.^[84]

6. Yerushalmi Shabbos 1:6

Adam was the “challah” of the world as the verse says, “God created Adam from the dust of the earth.” When a woman mixes the flour with water she must take challah to atone for the transgression of Chavah who caused the fall of Adam.

על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת
 הנר. * אדם הראשון דמו של עולם. דכתיב וואר
 יעלה מן הארץ וגרמה לו חוה מיתה לפיכך מסרו
 מצות נדה לאשה. ובחלה אדם הראשון * חלה
 מהורה לעולם היה. דכתיב וייצר ה' אלהים את
 האדם עפר מן האדמה. ותייא ביי דמר רבי יוסי
 בר קצרתה כיון שהאשה מקשקשת עיסתה במים
 היא מגבחת חלתה. וגרמה לו חוה מיתה. לפיכך
 מסרו מצות חלה לאשה. ובהדלקת הנר. אדם
 הראשון נרו של עולם היה שנאמר נר אלהים
 נשמת אדם. וגרמה לו חוה מיתה. לפיכך מסרו
 מצות הנר לאשה. תני רבי יוסי אומר ג' * דיבקי
 מיתה הן ושלשתן נמסרו לאשה ואלו הן מצות
 נדה. ומצות חלה. ומצות הדלקה:

7. Rama o.c. 242:1

R' Moshe Isserles (1520-1572)

(ב) ביותר ע"כ צריך לצמצם בשאר ימים * (ד) כדי לכבד השבת ימתקנת עורא שיהיו מכבדים בגדים
 בה' בשבת (ה) מפני כבוד השבת: הגם נוסגין ללוש (ו) כדי שיעור חלס (ג) צבית לעשות מהס לחמים
 לבצוע עליהם בשבת וי"ט (סמך ממרדכי ריש מסכת ר"ה) * והוא מכבוד שבת וי"ט ואין לשנות. יש שכתבו
 שבמקלח מקומות נהגו לאכול מוליתא שקורין שפיד"א בלי שבת * זכר למן (ז) שהיה מכוסה למעלה ולמטה
 (מסרי"ל (ח) ולא ראיתי לחוש לזה):

8. Biur Halacha
 Chafetz Chaim 1838-1933
 R' Yisroel Meir Kagan

טוב הוא חוץ ממונות הקלובין לו לאדם מר"ה וכמו שחז"ל: * כדי לכבד
 השבת. עיין במ"א שכתב בשם הירושלמי דלויין ברבית לזרף סעודה שבת
 והשתקוהו במ"ב: * והוא מכבוד שבת וכו'. ויש לזה רמז בכתוב והיה
 ביום הששי והכינו את אשר יביאו את אשר תאסו אסו וגו' משמע דיש לאפות
 בע"ש להכין לשבת גם בזמן הגמרא היה מנהג קבוע לזה כמו שהביא המ"א
 ובעו"ה היום התחילו אמה נשים להשכית המנהג ההוא ולוקחין מן האופה ולאו
 שפיר עבדי למקטינים בזה כבוד שבת: * זכר למן שהיה מכוסה. לכאורה

9. Hagochos Maimoniyos
End of Seder Zearaim

בספר זרעים בסוף הלכות חרומס. גדולה היא מלח וחיבה אמרו רבותינו זכ"ר בזונה ג' דברים נברא העולם בנכוס חלב שנאמר בראשית ברא ואין ראשית ללא חלב שנאמר ראשית עריבותיכם וכו' ואמרין פרק כמה מדליקין רבי אליעזר בן יהודה אומר בשון חלה אין ברכה במנוח ומלחם מבוטח. בשטרס חורשין זרעים ומלחם אולפין אופן שנאמר חף איי אשפה זלח לכם והפקדתי עליכם בחלה אל תקרי בחלה ללא בחלה וכתיב חרשם לרין זרעכם ואם גוהנין מתברכין שנאמר ראשית עריבותיכם חמו לכה להניח נרבה אל ביתך וביקרא רבא אמר רבי יומן למה נסמכה פרשת חלה לפרשת עבודה זרה לומר לך כל המקיים מצות חלב כאלו ביטל עבודה זרה אמר רבי אלעזר די בעד אשה זונה עד ככר לחם מי גרס שקיבטל בזונה ע"י שאלה ככר פליט חסות וזאת על מצוה זו נאסו הנשים והוזהרו יואר מן האנשים ברחק פרק כמה מדליקין על ג' טבירות נשים ממוס בשמה לידתן על שאין זכירות בנדה בחלה ובכדלקח הנו ומפרס שמה בנמלא קדושי אחכס על טסקי ראשית הזאתי אחכס ופי' רבינו משה נבי הדלקת בגד נשים מלוחם על דברי זה יואר מן האנשים לפי סכן מלויות בנתיבם וכן העוסקות במלכא הכית והעם"כ נריך כאיש להזהירן ולנדוק אופן על כך עכ"ל לטיכך יזכיר אדם גני ביתו וידרוס להם תמיד וילמדם כל הלכות העוסלות עליהם עד שיה בקולין בכן וצאלכותיהן ועל שם זה נקראת זרקס הגדולה הנה ר"ח הא"ה נד"ה הדלק"ס שקיימה נ' מצוה אלו בראוי וכן נהן לה בקג"ה חמות לנה וארשת שפתיס בל מעט וכן חשלה אשה תמיד כשמה שהמצוה כידה ומקיימה אופס בבלטחיה שיתן לם רחמן גרס לזיקוס ויראי השם ויוזעין שמו יחברך כדלעיל בסוף הלכות נדה. תרי"ג בנימסריא זו היא מצוה ההלה ללמדך שכל הזכיר במלות חלה ומקיימה בראוי כאלו קיים תרי"ג מצוה שנתרס. חלה כנא"ג ג"ד זכו. ששכילס זכו ישראל ונכסו לארץ וכן גמי במרפת חלה בנאכס וגו' חלה פרימו חרומס ללמדך שזכו ישראל ונכסו לארץ כדי לקיים מצוה חלה :

67. INTO THE TENT, SARAH HIS MOTHER. – וַיְבֹאֶהָ הָאֱהָלָה – “And he brought her into the tent,” and behold, she was “Sarah, his mother”;¹ – וַיֵּרֶי הִיא שָׂרָה אִמּוֹ – then she became the image of Sarah, his mother. – that is to say, – בְּלוּמֵר – For all the time that Sarah was alive, – שָׂבֵל זְמַן שְׂשָׂרָה קַיִמָּה – a lamp would be alight – הָיָה גֵר דְּלוּק – from Sabbath eve to Sabbath eve, – מֵעֶרְבַת שַׁבָּת לְעֶרְבַת שַׁבָּת – and a blessing would be found in the dough, i.e., it would increase miraculously, – וַעֲנַן קָשׁוּר עַל הָאֱהָל – and a cloud would be stationed over the tent. – וּמִשְׁמֹתָהּ – But once she died, – פָּסְקוּ – they stopped. – וַיָּשָׁבֹאת רִבְקָה הָעֹרֵי – And when Rebecca came they returned. – בְּרָאשִׁית רַבְדִּי – This is to be found in *Bereishis Rabbah*.¹

10. Rashi
Bereishis 34:67

דלתות

פתוחות לרווחה וברכה מצויה בעיסה. זה מבה לזה להניח ברכה אל ביתך כנגד חלה פירוש בזמן שהיה אברהם יוצא לאיזה עסק לא היו דלתות פתוחות לרווחה כנגד הדלקת הגר נר דלוק בלילי שבת ואם באנו לדייקם מהכתוב ידויקו ממלת האהלה והוא בהלו גרו.

11. Imrei Yosher
R' Vidal HaTzarfati
(1540-1619)

12. Imrei Pinchas
R' Pinchas of Koretz

The Midrash says that there was blessing in Sarah's dough. (*Bereishis Rabbah* 60) Rabbi Pinchas of Koretz comments that this does not mean that Sarah's meager dough grew to massive proportions. Avraham was a wealthy man who had enough flour to allow Sarah to make plenty of dough. The blessing was that when she made the dough it rose evenly and baked into a delightful, sweet-smelling, gleaming loaf.

The same holds true for a woman baking challah loaves today. When she is happy and cheerful while baking, her challahs will come out of the oven well formed and appetizing. But when she is angry and resentful, her challahs will come out misshapen and burnt.

כל זמן ששרה קיימת וכו' ברכה מצויה בעיסה (מ"ט נ"ט"ו). החלות של שבת ויום טוב כשהן תופזין כדרך לחם תמץ ונראים יפים, הוא ע"י אשת בעה"ב כי היא נקראת לחם כמ"ש (נחלת לט"ו) כי אם הלחם זכו, וכשהוא אתה בפנים וזעפות, גם החלות הם בפנים וזעפות, ובימים הידועים אין החלות יפות. וזה כתב רש"י כל זמן ששרה קיימת וכו' ברכה מצויה בעיסה, אין הפירוש שלשו מעט והיה להרבה, כי אברהם אבינו היה עשיר גדול ומה זה חשוב אצלו. אלא זה ברכה כשנראה יפה לעינים וטוב למאכל.

13. “Rebbetzin Kanievsky: A
 Legendary Mother to All”

Rebbetzin Batsheva Kanievsky
 (1932-2011)

BEGINNING IN 1967, THE REBBETZIN DID HAFRASHAS CHALLAH every Friday morning. In later years, however, due to the many

**The Rebbetzin’s
 Hafrashas Challah**

requests of women who wanted to be present when she performed this mitzvah, she agreed to move it up to Thursday afternoon. This way, she could teach women how to do the mitzvah while not interfering with the Friday morning preparations for Shabbos.

Before separating the challah, the Rebbetzin would explain the halachos to the women and girls who gathered around her. Afterward, when women told her how enjoyable the mitzvah was, she would ask them to try to separate challah themselves in their own homes.

The Rebbetzin would make the *berachah* of *hafrashas challah* and separate the *challah*. She would then daven and talk to Hashem for about 10 minutes, offering heartfelt *tefillos* for all the *tzaros* she constantly heard about, after which she would recite the *Yehi Ratzon* for *hafrashas challah*. Afterward, she went through all the individual requests from the women who came. On average, about 150 women attended on a weekly basis. Most women would gather in the *cheder hasefarim*, as the humble 4x6-foot kitchen was able to hold only about fifteen women. (The kitchen was so small that there was no room in it for the refrigerator, which was located in their bedroom.)

In the Rebbetzin’s later years, when many women converged on her small house to watch her *hafrashas challah*, the Rebbetzin would make a loud *berachah* and the dozens of women who came to observe and help would answer with a thundering Amen.

It is no wonder that during his *hesped* for the Rebbetzin, R’ Yitzchak Zilberstein stated that she was the undisputed teacher of *hafrashas challah*, as many women from Eretz Yisrael and across the world began to perform this mitzvah after being inspired to do so by her. This is especially significant outside Eretz Yisrael, because, while in Eretz Yisrael there are many mitzvos one can fulfill that pertain to agriculture, this is the only positive agricultural mitzvah that one can fulfill in the Diaspora.²

When asked how his wife was able to inspire so many people around the world with her *hafrashas challah*, R’ Chaim replied that her special *simchas ha’chaim* and *simchah shel mitzvah*, joy in life and joy in performing a mitzvah, had an effect on so many women.

Brachah Braverman, Rebbetzin Kanievsky’s daughter, reminds us that throughout the time that the Rebbetzin was occupied with making her *challos*, she would constantly say *I’chvod Shabbos Kodesh* (in honor of the Holy Shabbos). The Rebbetzin would be *mispallel* (pray) when she would be *mafrish challah* (separate *challah* from the dough) and during each and every step of the kneading process. Rebbetzin Kanievsky considered our reciting prayers to be the most integral and significant aspect in making *challah*.

THE REBBETZIN FREQUENTLY SAID THAT IT IS A SPECIAL *segulah* for women to daven during *hadlakas neiros* and *hafrashas*

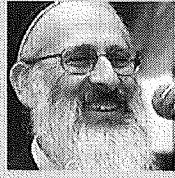
**An Auspicious
 Time for Davening**

challah for anything that they need, especially for righteous children. Since many women are very distracted before candle-lighting with last-minute Shabbos preparations, they should make an effort to not leave Shabbos preparations for the last minute, in order that they have adequate time to daven with concentration during *hadlakas neiros*.

She would also tell mothers of young children, who confided that they were distracted during *hadlakas neiros* and were unable to daven with concentration, that they should do *hafrashas challah* on Thursday night and daven to Hashem with proper *kavanah* during the meritorious time of *hafrashas challah*.³

14. R' Shlomo
Aviner
Shut SMS

Rav Aviner

40 Women Separating Challah

Q: Is there a Segulah for finding a match, healing, fertility, etc. if 40 women to separate Challah together on a Friday? Is it permissible for some of the women to separate Challah on Thursday if there is a pressing need?

A: This is a new creation, which has no source. There is certainly a level of holiness in separating Challah – just as there is holiness in the fulfillment of every Mitzvah – but there is no source for 40 women separating it together. It can therefore be performed in this manner.

תוכן השאלה:
בע"ה

15. R' Shmuel Eliyahu
Chief Rabbi fo Tzefat

שלום לכבוד הרב,
לאחרונה קבלתי מס' פניות, אם יש באפשרותי להפריש חלה ביום שישי, הן "אוספות" 40 נשים שתלושנה בצק המצריך הפרשת חלה, כולן באותו יום שישי, וכולן למטרה אחת. כגון לזווג, זרש"ק, וכיוצ"ב. לאדם ספיציפי. למשל כולן אחרי הפרשת החלה וברכתה מבקשות את הישועה שסוכם אודותיה(זווג הגון לפלוני בן פלונית וכד') יש מי שאמרה לי: שאין להתפלל יותר מבקשה אחת עליה סוכם. אך "יש דעה אחרת" שאחרי הבקשה/התפילה המוסכמת ניתן להוסיף תפילות שאלות:

1. האם יש מקור מוסמך לסגולה זו?
 2. מדוע 40 נשים?
 3. האם רק בעת הפרשת חלה והדלקת נרות שבת אלו עיתות רצון, או שבכל עת קיום מצוה זו שעת רצון?
 - אם לא, מה המיוחד בשעת הדלקת נרות שבת והפרשת חלה (האם בגלל שאלו מצוות המיוחדות לנשים?)
 4. מה הרעיון בבקשה אחת בלבד או/ו הבקשה הראשונה. מאחר וזו שעת רצון, מדוע לא לנצלה לעוד תפילות לישועות?
- כבוד הרב-נא הורני דרך.
(יום שישי קרב ובא)
תודה רבה-רבה.

תוכן התשובה:

בס"ד

1

אני לא מכיר מקור כתוב לך אבל בתיקוני זהר לא כתב כי "חטה - אילנא איהו דאכל מניה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא"

שחיטה היה העץ שממנו אכל אדם הראשון וכיון שלא הוציא ממנו חלה הוא לא היה מושלם ונשארו בו רק האותיות "חט" שהביאו אותו אל החטא.

אינני יכול להסביר לך את הענין הזה באופן ברור עד תומו. אבל ברור הוא שחטא אדם הראשון יכול להתקן על ידי מצוות חלה והחטא הזה והקללות שבאו בעקבותיו הם שורש כל הצרות שבעולם.
אם כך התיקון הוא על ידי החלה שהיא יסוד ענין התיקון של חטא אדם הראשון.

בספר פרדס רימונים של המקובל האלקי רבי משה קורדבירו - הרמ"ק. כתב בשם הזוהר ברעיא מהימנא "ופירש שם עוד כל לשון "חלה" הרמז בה בין שיהיה לשון תפלה כגון 'ויחל משה' (שמות לב יא) בין שיהיה לשון התחלה כמו 'אתה החלות וכו' (דברים ד).

ובספר לקוטי תורה להארי"ז"ל כתב בספר שמואל א על ענין התיקון של חטא אדם הראשון על ידי מצוות חלה:

"והנה שרה וחנה ושונמית וצרפתית כולם גלגול חוה. שרה אמנו - תקנה מצות חלה כמארז"ל ברכה מצויה בעיסה נר שדולק מע"ש לע"ש נדה דכתיב חדל להיות לשרה כו', ומפני שהיא תחלת התיקון לא נתקן כראון. לכן באו ג' נשים אחרות חנה ושונמית וצרפתית ותקנו הכל, חנה - תקנה נדה ופניה לא היו לה עוד. שונמית - נר דכתיב ונשים לו שם כסא ומנורה. וצרפתית - חלה, דכתיב עשה לי עוגה קטנה. ואליהו כהן היה: (ועיין תוספות בבא מציעא דף קיד/א)

Q: Is there a source for 40 women baking Challah on the same day in the merit of someone struggling?

A: I know of no explicit source...I can't explain in detail but it is clear that the error of Adom Ha'Rishon can be corrected through the mitzvah of challah. The mistake of Adom and the curses that came as a consequence are the source of all suffering in the world. If so, the correction is by fulfilling the mitzvah of challah which is the 'tikun' of the 'cheit' of Adom Ha'Rishon.

In the book Pardes Rimonim, the Kabbalist R' Moshe Kordovero writes in the name of the Zohar that the world Challah contains a hint to prayer as the verse says "Va'yechal Moshe" which also includes new beginning...

The Ari wrote that Sarah established the mitzvah of challah but it wasn't completed. Three women came after her Chana, Shunamis and Tzefartis who completed it.

From here we learn that challah is completed through prayer and the time of separating challah is an auspicious time like the prayer of Moshe and it also contains the power of new beginnings. If we want to see the greatness of Hashem and His strong hand over our enemies we must be strict with the mitzvah of challah and this will bring this power to true actuality.

From here we understand why 40 days. Since challah deals with new beginnings and new beginnings all start with 40 days. The formation of a fetus as well as the time of Moshe on Har Sinai to form himself and us (was 40 days).

The fulfillment of every mitzvah creates an auspicious moment but the mitzvah of taking challah is a uniquely auspicious moment.

If I answered you from my heart I would tell you to pray for everything that you need but it is an explicit gemara...

Conclusion: Pray for a broad issue, not a specific one.

ומכאן למדנו כי חלה מתקנת על ידי התפילה שלה ושעת הפרשת החלה היא שעת רצון כמו תפילת משה "ויחל משה". ועוד יש בה כוח של התחלה. – אתה ההחלות להראות את עבדיך את גדלך ואת ירך החזקה.
אם אנחנו רוצים לראות גודל ה' וידו החזקה על שונאיו – צריכים להקפיד במצות חלה וזה מביא את הכוח הזה לידי פועל אמיתי.

2

ומכאן נבין למה ארבעים יום. כיון שזה עוסק בתחילות ויצירה וכל יצירה בעולם היא מתחילה בארבעים יום. גם יצירת הולד וגם ימי המציאות של משה בהר סיני ליצור בתוכו ובתוכינו את המוכנות לתורה.

3

בכל קיום מצוה יש עת רצון אבל בעת מצות הפרת חלה יש עת רצון מיוחדת.

4

אם הייתי עונה מליבי הייתי אומר לך "הרחב פיך ואמלאהו" – בקש כל מה שאתה רוצה. אבל יש גמרא שאומרת כך:

תלמוד בבלי מסכת תענית דף ח/ב
"בימי רבי שמואל בר נחמני הוה כפנא ומוותנא אמרי היכי נעביד ניבעי רחמי אתרתי לא אפשר אלא ליבעי רחמי אמותנא וכפנא ניסבול אמר להו רבי שמואל בר נחמני ניבעי רחמי אכפנא דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב דכתיב פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון ומנלן דלא מצלינן אתרתי דכתיב ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת מכלל דאיכא אחריתי במערבא אמרי משמיה דרבי חגי מהכא ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזא דנא מכלל דאיכא אחריתי".

תרגום:

בימי רבי שמואל בר נחמני היה רעב ומגפה. לא ידעו על מה להתפלל. האם לבקש על שני הדברים? זה אי אפשר. החליטו לבקש רחמים על המגפה ולסבול את הרעב. אמר להם רבי שמואל בר נחמני שצריך לבקש על הרעב. ומימלא תפסק המגפה שכשהקב"ה פוסק פרנסה – הוא פוסק גם חיים שנאמר "פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון".

ושאלת הגמרא מנין שלא מבקשים על שני דברים.

שנאמר בספר עזרא "ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת" – מכאן שהיה להם לבקש על כמה דברים ובקשו רק על דבר אחד.

בארץ ישראל למדו את הענין הזה ממקום אחר. "ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזא דנא" ונבקש רחמים על הענין הזה – מכאן שהיה להם לבקש על כמה דברים ובקשו רק על דבר אחד.

מסקנה: בקשו על משהו אחד כולל.

בהצלחה

התשובה התקבלה מהרב שמואל אליהו
בתאריך ח אדר תשס"ד

16. Sefer Ha'Chinuch Mitzvah 385

At the root of the precept lies the reason that man's sustenance is by food, and most of the world lives on bread. The omnipresent God wished to make us meritorious by a constant *mitzvah* with our bread, so that blessing will dwell on it through the religious good deed, and we shall earn merit for ourselves. As a result, the dough provides food for the body and food for the spirit. [Moreover] it is also in order that the ministering servants of the Eternal Lord should live (be sustained) by it—those who are constantly engaged in His service, namely, the *kohanim*—without any toil at all. For with the *t'rumah* [kohen's portion] from the granary there is toil for them, to pass the grain through a sieve and to grind it. Here, though, their allotted portion comes to them without any difficulty at all.⁶

מִשְׁרָשֵׁי הַמִּצְוָה, לְפִי שְׁחִיטתוֹ שֶׁל אָדָם בְּמִזְנוֹת וְרַב הָעוֹלָם יִחְיֶה בְּלֶחֶם, רָצָה הַמָּקוֹם לְזַכְּתוֹ בְּמִצְוָה תְּמִידִית בְּלֶחֶם מִנּוּ כְּדֵי שְׁתַּנּוּחַ בְּרַבָּה בּוֹ עַל-יְדֵי הַמִּצְוָה וּבְקַבֵּל בָּהּ זְכוּת בְּנַפְשׁוֹ, וְנִמְצְאָה הַעֲסָה מְזוּנָה לְגוֹרֵף וּמְזוּנָה לְגַפְשׁ; גַּם לְמַצַּח יִחְיֶה בּוֹ מִשְׁרָשֵׁי הַשָּׂם הַעוֹסְקִין תְּמִיד בְּעִבּוּדָתוֹ, וְהֵם הַכֹּהֲנִים, מִבְּלֵי יִגִּיעַהּ קָלִל; שְׂאֵלוֹ בְּתַרומַת הַגֶּרֶן יֵשׁ לָהֶם עֲמָל לְהַעֲבִיר הַתְּבוּאָה בְּבִקְרָה וְלִטְחוֹן אוֹתָהּ, אֲבָל בְּאֵן יְבוֹא חֶקֶם לָהֶם מִבְּלֵי צַעַר שֶׁל כְּלוּם.

Just as the barn presents the sight of the blessing that God has granted to the fields so does the *עריסה* represent His blessing on the home; and just as the owner may not enjoy the products laid up in his barn before he has acknowledged his recognition that it is only God Whom he has to thank for the blessing of his fields, by making the symbolic gift of *תרומה גדולה* to the כהן (see on Levit. Ch. XXII,9), so

17. Rav Samson
Raphael Hirsch
1808-1888

are the same thoughts to strike him with renewed force at the moment when he prepares the daily bread for himself and his family and recognises the care and providence which God dispenses on every home and on each individual soul in every home. The ears of corn ripen in the fields under the rays of the sun which is a blessing which everybody enjoys in common. The participation in this general blessing to obtain bread for the daily requirements of any individual is a gift, the result of the special attention of the Divine Providence. Hence just as a portion of grain has to be "raised" out of the corn stack, so is a piece of dough lifted up to God by the thought of what one owes to Him and to the Sanctuary of His Torah, and given to the representative of that Sanctuary — the כהן. It becomes *קודש* like *תרומה* with all similar responsibilities, and *תרומה גדולה* it becomes the property of the כהן exactly like *תרומה* (Challa I,9 — refer again to Levit. XXII). Further, neither have any minimum limit, *תרומה* one has fulfilled one's duty with the tiniest piece of dough (see on next verse), just as *תרומה* *אחת פוטרת את הכרי* with one grain from the whole heap, with *תרומה*. But on the other hand, there is a maximum limit for both. Both are called *ראשית*, and for something to be called *ראשית* there must be a recognizable amount left. Hence the dictum in Chulin 136b: *האמר כל גרני תרומה וכך עיסתי חלה לא אמר כלום* — "if someone declares his whole barn shall be *Teruma* or the whole of his dough *Challa*, his declaration is invalid, and has no effect." Hereby the most important fact is expressed for the relation of the nation and every individual of it to the Sanctuary of the Torah. No one may consider the relation of the priest to the Sanctuary of the Torah to be a substitute for his own, that with the maintenance of the priest, his own existence is negligible and immaterial for the Sanctuary of the Torah. But rather it is the maintenance of his own existence for the Sanctuary of God's Torah which is the reason and purpose of his duty to maintain the priest of which the giving of *Challah* is to remind him. By giving *Challah* he is to remember and take to heart the dedication of his own existence and his own household to God and His Torah; his gift of *Challah* only becomes *Challah* if he reserves something at the same time to symbolise his own existence, *ששיריה גכרין*.

18. R' Ovadia Seforno
1475-1550

כִּי חֵלֶה תְּרִיטוֹ תְּרוּמָה, אַחַר תַּטּא הַמַּרְגְּלִים הַצֹּרֵךְ גַּם הַחֲלוּקָה, לְמַעַן יִהְיֶה רְאוּיִים שְׂתַחַח לְבוֹכָה בְּתוֹחֵם, כְּאִמְרוּ (יחזקאל סו ל) וְרֵאשִׁית עֵרִסוֹתֶיכֶם חֲתוּנוּ לְכוּן לְהַנִּיחַ בְּרוּכָה אֵל בֵּיתוֹ, וְכֵן אֵלֵינוּ (מִיֵּא י י י) עָשִׂי לִי מִשֶּׁם עֵגַה קִטְנוֹה כְּרֵאשׁוֹנוֹה וְחֻצָּאת לִי וְגוֹ' כִּי

The Maharam of Rutenburg's practice was to burn the *challah* only the house of a Kohen or daughter of a Kohen

כִּי אֵלֵינוּ עֵינֵם לְקַלְשֵׁנוּ שֶׁשְׂקָדִין קִרְעֵמֵלֵינוּ
אֵמְלוּ לְבַשֵּׁל יִשׁוּל חֵלֶה טַמְנָה כִּי
שִׂמָּא יִמְלֵךְ וְיַעֲשֶׂה עוֹנָה מִן הָעֵיסָה לְאַסוּת עַל
הַנְּחֻלִים לְקַטֵּן מַהֲרִים נִם הַנְּחֻינֵי שְׂלֵא לְשִׂרְוֵף
חֵלֶת חֲטוּד כָּל הַשָּׁנָה כִּיֵּא בְּבֵית שׂוּדֵי כָּן כָּתוּב
אוֹ אֵמְלוּ כֵת כָּתוּב :

19. Sefer Ha'Parnas
R. Moshe Parnas
13th c.

20. Maharat
R' Yehudah Loew
1520-1609

העולם התחתון הוא
עולם המורכב שהוא מורכב מן הפשוטים האדם
הוא ראש המורכבים, כנגד זה מצות חלה, שהמצוה
היא כשנעשה העיסה הוא הרכבה גמורה ואחר
כך מפריש מן העיסה חלה והוא קודש, האדם
דומה לחלה וכמו שאמרו במדרש (ב"ר פי"ד)
וייצר ה' אלהים את האדם מן האדמה, כאשר זה
מין האדמה, והאדם הזה יש בו קדושה כי נבדל
האדם מן כל שאר המורכבים והיה דומה לחלה מן
העיסה.

הענין, כי (ה)חלית הבראה וזה בשביל התורה שקיימה
האדם, וכמו שהתורה נוף תפש, רצוני לומר גלה
ונסתה, ומתייחדים ביה, כן האדם, ויש בו רמ"ח אברים
ושמ"ה גידים כנגד תרי"ג מצות (והי' ח"א ה' ק"ע ע"ב; ח"ב וף
ס"ה ע"ב), והוא קדש וקדש קדשים, רצוני לומר, קדש
קדשים מצד הנשמה, והנף ראי' לדות קדש, ואך אפשר
זה, והלא יש בו מצות כבוד, והיינו שהחזנו תלוי באכלה,
ואוכל כמו כבוד (תני' פ"א), ואך זהו לו רבוקה בתורה
שהיא קדש מצד גולה, וקדש קדשים מצד נפשו. מה עשה
הקדוש ברוך הוא, קדש את האוכל אשר יאכל, והיינו
שראשית מהאוכל, צוה הקדוש ברוך הוא לקדשה לו, לשמו
יתברך, וליתנו כשבילו לטון וללוי כ"ו. והנה האוכל אשר
אוכל האדם מורע הארץ, וידוע כי מלך כל היערים הוא הרגן,
צוה הקדוש ברוך הוא ליקח הראשית מיד ממנו, והיינו
תרומת, ולא היה להקדוש ברוך הוא די בקדושה זו, רק קדש
ב'ראשית' אחר, והיינו מעשר ללוי, וממנו תרומת מעשר
לכהן, ואו הוא כבוד א"י"ק בכ"ד, כמבואר בשערי אורה, במד
מאה ברכות (שע"א), בסוד כהן לוי ישראל, בסוד נפש חיה
ונשמה, ישראל נתן עשרה ממנה ללוי, והלוי נתן אחד
מעשרה לכהן. אור כך כשנשתנה הרגן למעלותו תעשה
עיסה, והלחם הוא דבר חשוב, שכל המעודה נקראת על שם
הלחם, כמו שכתוב (תה"ל ה' א) 'עבד לחם רב', נצטוו

ב'ראשית ערסתיכם' (במד"ב טו, כ). עדין נשארו פירות האילן
שלא נתקדשו, צוה הקדוש ברוך הוא ליקח משבעת המינים,
שדם מלך על כל הפירות, כיכורים, ואו נתקדשו. והו שאמרו
במדרש (ה"ל), 'אין ראשית אלא חלה' כלומר, כשנעשה עיסה
אין די בקדושת ראשית הראשונה, אלא דוקא ראשית
ערסתיכם, וכן במעשרות אמר, אין די במעשרות הראשית
הראשית, והיינו 'הך דאת אמר ראשית דעג'ן', שהוא תרומה,
על כן לא אמר 'שנאמר', דאילו אמר שנאמר, היה המובן
דמבוא קרא אטעשרות, אלא קאי אתרומה גרולה שקדמה,
אמר שאין די בראשית הראשית, רק בראשית מעשר גם כן,
ואו חלה הקדושה*, ואו האדם בגוף ונפש מוכן לקבל התורה
בגולה ונסתרה.

21. Shelah Ha'Kadosh
Shnei Luchos Ha'Bris
R' Yeshaya Horowitz
1565-1630

קנב, ובזה יתבאר מאמר ב'ראשית רבה (פ"א ס"ד), רב
הוא בשם רב מתנה אמר, בזכות שלשה
דברים נברא העולם, בזכות 'חלה, ובזכות מעשרות, ובזכות
כיכורים. ומה טעם, 'בראשית ברא אלהים' (בראשית א, א), ואין
ראשית אלא חלה, שנאמר (במד"ב טו, כ) 'ראשית ערסתיכם',
ואין ראשית אלא מעשרות, הך מה דאת אמר (ברס"ה י"ד ר)
'ראשית דעג'ן, ואין ראשית אלא כיכורים, שנאמר (שמות טו,
ט) 'ראשית בבורי אדמתך וגו', עד כאן. וקשה, מה אולמא
ודעך שלש מצות מכל תרי"ג מצות, שאמרי בשבילן נברא
העולם, בשלמא מה שאמרו רבותינו ז"ל במקום אחר (מסכתא
ושרתא בראשית א, א) 'בראשית' בשביל התורה (וה)ישראל,
נדמה, שהוא כולל הכל, שברא בשביל ישראל שדם יקבל את
התורה, אבל כאן קשה עוד קשה, איכר כלשון שלילה, 'אין
ראשית אלא חלה, שפע מינה שאין דבר נקרא ראשית אלא
חלה, ואחר כך אמר להעך, 'אין ראשית אלא מעשרות, וכן
בפעם שלישי אמר 'אין ראשית אלא כיכורים', נמצאו אל
שלשה סתרי אהודי. עוד קשה^{א"פ}, 'הך מה דאת אמר
ראשית דעג'ן, והו נאמר על התרומה, והוא מבואר על
מעשרות, או, למה שני הלשון ואמר הך מה דאת אמר, ולא
אמר 'שנאמר' כמו באיך.

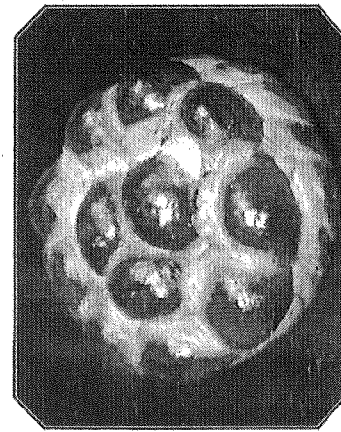
22. Tehillim 136
Hallel Ha'Gadol

In our lowliness* He remembered us,
for His kindness endures forever.
And released us from our tormentors,
for His kindness endures forever.
Chazzan— He gives nourishment to all flesh,
for His kindness endures forever.
Give thanks to God of the heavens,
for His kindness endures forever.

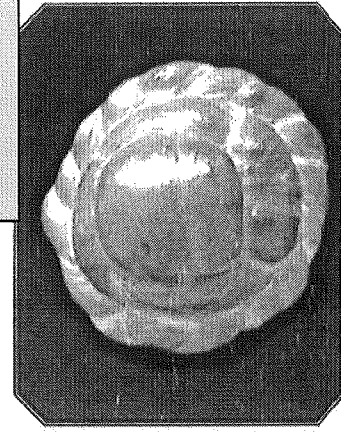
בי לעולם חסדו.
בי לעולם חסדו.
בי לעולם חסדו.
בי לעולם חסדו.

שֶׁשָׁפְלוּנוּ* זָכַר לָנוּ,
וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ,
* יָתֵן לָחֵם לְכָל בָּשָׂר,
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם.

23. Shabbos Secrets

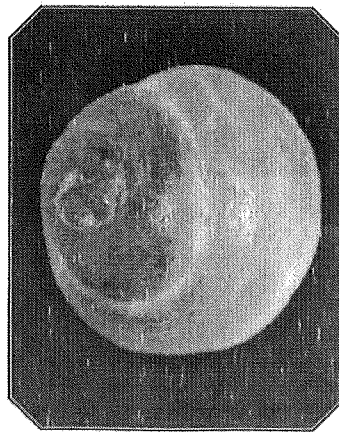
Round challahs for Rosh Hashanah, Erev Yom Kippur and Hoshanah Rabbah

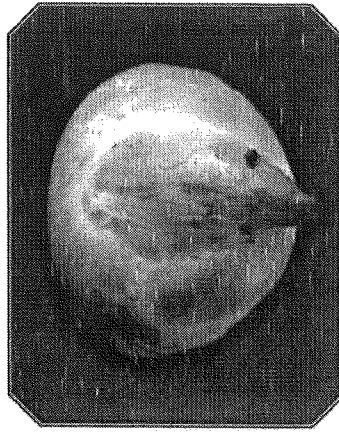
Round challah with outstretched hand to receive a good "kvittel" (Hoshanah Rabbah)

Braided challah with crown

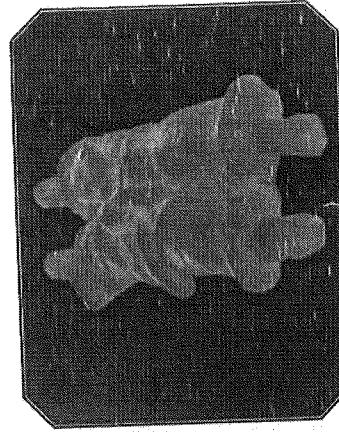
Round challah

"Bird challah" for Rosh Hashanah alludes to the verse, "Like birds appearing from nowhere, so will Hashem's help arrive" (Yeshayah 31:5)

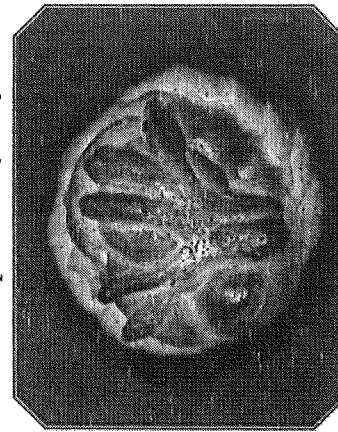
Challah shaped as a crown for Simchas Torah

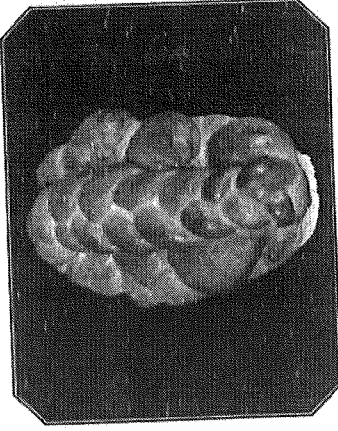
Simchas Torah Sefer Torah Challah

"Shofar Challah"

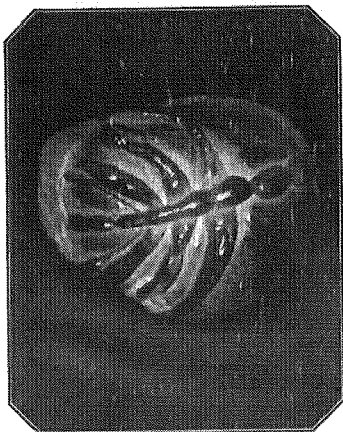
"Hand challah" for Rosh Hashanah

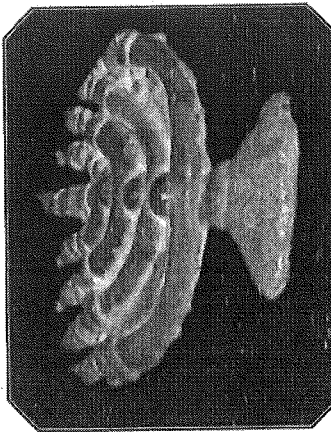
Braided Challah for Simchas Torah

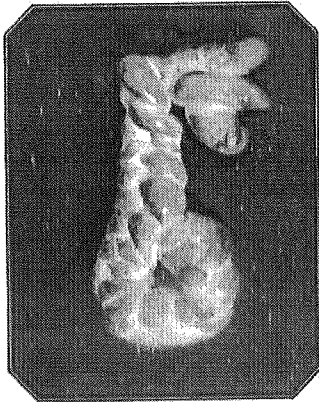
Challah with raisins and nuts for Simchas Torah

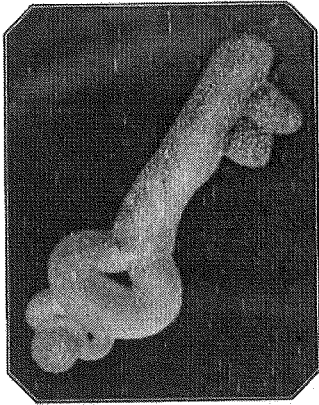
Challah for Chanukah with menorah on top

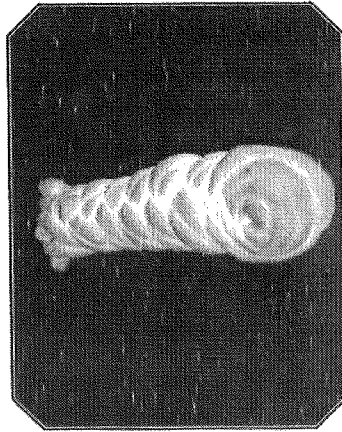
Menorah challah for Chanukah

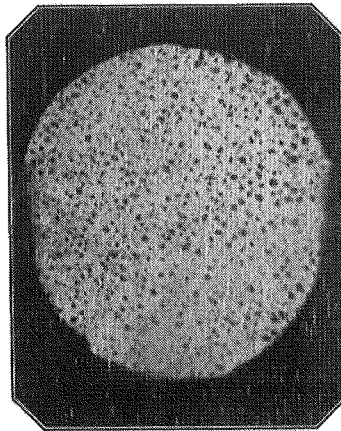
Shabbos after Pesach - braided challah in shape of a key

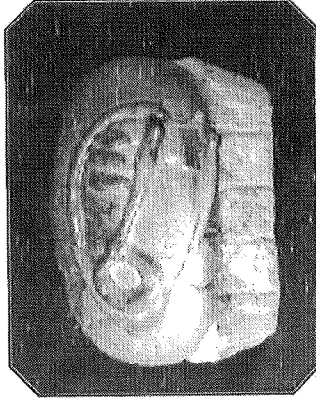
Shabbos after Pesach - challah in shape of a key

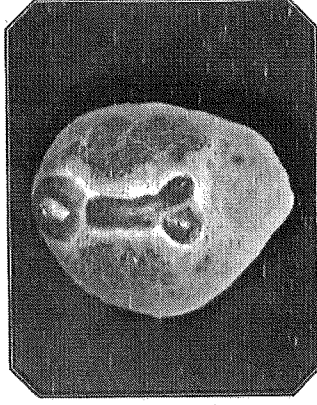
Havdalah Challah

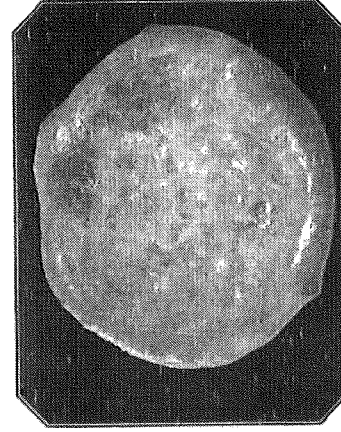
Matzah for Pesach

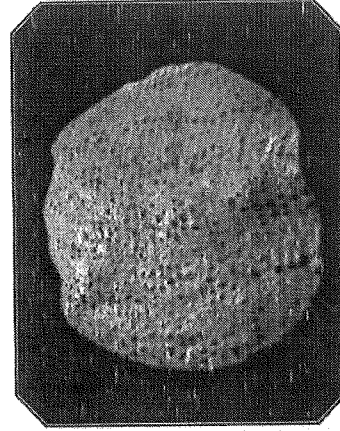
Shlisl (key) challah Shabbos after Pesach

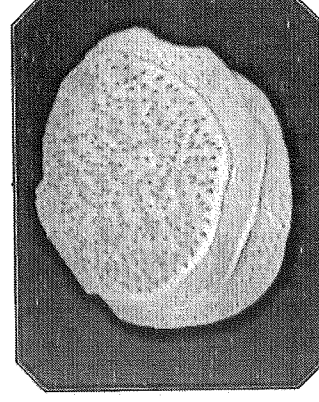
Shlisl (key) challah Shabbos after Pesach

Egg Challah for Shabbos Gelleh Matzos

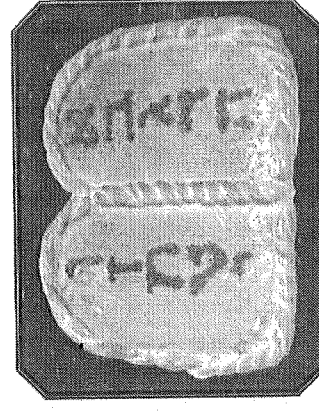

Shabbos Gelleh (yellow) Matzos (Shabbos after Pesach)

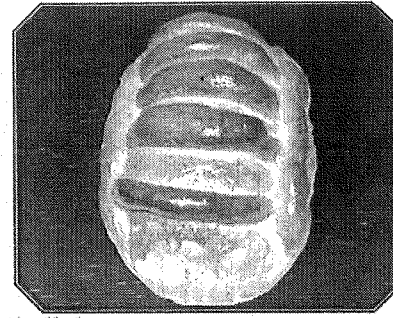
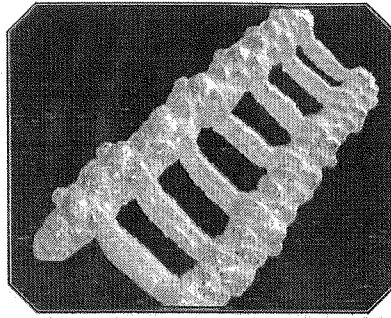

Shlisl Challah

Minhag Nadvorna to bake challoos shaped as matzos. Before baking "Ribon Kol Olamim" from Motza'ei Shabbos is recited. Each time the word "Shaar" is said the matzos are punctured with the key of the Aron Hakodesh.

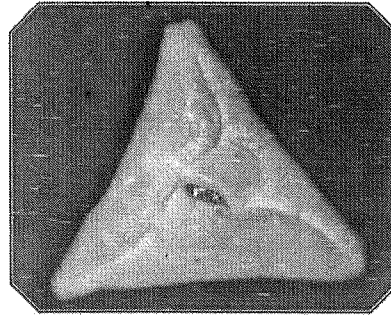

Challa in shape of Lichos Shavuot

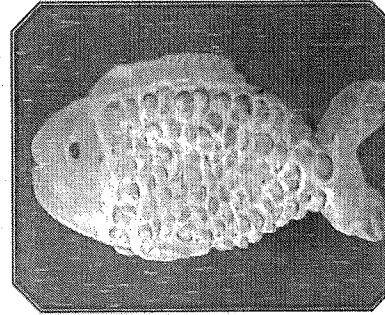

Ladder Challah

for Rosh Hashana, Hoshana Rabba and Shavuos

Haman Tash Challah for Purim meal

Fish Challah for Purim meal

When You Need to Knead:

A Guide to Hafrashas Challah

Rabbi Dovid Heber, Star-K Kashrus Administrator

One of the many ways *Klal Yisroel* serves the *Ribbono Shel Olam* is through the performance of *mitzvos hateluyos ba'aretz*, *mitzvos* that are dependent on land. Those who live in the land of Israel have many opportunities to fulfill these *mitzvos*. In *chutz la'aretz*, the *mitzvah* of *hafrashas Challah* is one of the only agricultural *mitzvos* that we are obligated to perform.¹

It is well known that this is one of the *mitzvos* performed preferentially by women. Furthermore, one honors the *Shabbos* by baking and being *mafrish Challah* on *Erev Shabbos*.²

The following are *halachic guidelines*, based on the *psak* of Rabbi Moshe Heinemann *Shlita*.³

I. Products

Products kneaded from *chameishes minei dagan* (wheat, spelt, barley, oats, and rye) are obligated in *hafrashas Challah*. Baked goods produced from other grains are exempt from this *mitzvah*. One is obligated in *hafrashas Challah* only when the dough was mixed/kneaded while in the possession of a Jew. If the dough was kneaded in the possession of a gentile, and the Jew then acquires the product, there is no obligation for *hafrashas Challah*.⁴ For example, *Challah* is not taken from bread or cookies manufactured by a non-Jewish company, even when a Jewish customer buys them. The same is true when one purchases frozen dough kneaded while it was owned by a gentile. However, if one purchases dough that was mixed/kneaded while it was owned by a Jew who was not *mafrish Challah*, one must perform *hafrashas Challah* as soon as possible.

II. Measurements

Min haTorah, the amount of flour one must knead to be obligated in *hafrashas Challah* is an "*asiris ha'aifa*." This is equivalent to the volume of $43\frac{1}{5}$ eggs.⁵ The exact volume of an "egg" is questionable due to various factors, including the possible "downsizing" of the eggs used today in comparison with those used in Talmudic times. *L'halacha*, one should be *mafrish Challah* when kneading 2.6 lbs. of flour, which on average is equivalent to $8\frac{2}{3}$ cups of flour.⁶ However, a *bracha* is not recited for this amount. If one kneads a smaller amount of flour, one is not *mafrish Challah*.⁷

There are two customs as to the amount that must be kneaded to require a *bracha*. Some individuals recite a *bracha* when kneading 3.675 lbs. or more of flour (on average, $12\frac{1}{4}$ cups).⁸ Many only recite a *bracha* when kneading 4.95 lbs. of flour (i.e. almost the entire contents of a 5 lb. bag of flour – on average, $16\frac{1}{2}$ cups of flour).⁹ Individuals should follow their family custom.

These measurements apply when baking bread or any other *hamotzi* product. When kneading dough for baking *pas haba'ah b'kisinin* (e.g. cake and cookies), for boiling (e.g. noodles), or for frying, one is *mafrish Challah* if 2.6 lbs. ($8\frac{2}{3}$ cups) of flour are used. A *bracha* is not recited even if more than 5 lbs. of flour are used.¹⁰

III. The Procedure

After kneading,¹¹ while standing, one should hold with the right hand,¹² a *k'zayis* of the dough (without detaching it) and recite¹³ the *bracha*: "...*Asher kidshanu b'mitzvosav v'tzivanu l'hafrish Challah*" (some add the words *min ha'eesa*¹⁴). One should then pull off the dough.¹⁵ At this point, some recite the words "*harei zu Challah*" (one may not say this until the piece has been pulled off). When being *mafrish* without a *bracha*, one should simply pull off the dough and say "*harei zu Challah*." If a liquidy batter (e.g. chocolate cake) is prepared, one must perform the *hafrasha* only after the product is baked.¹⁶

The *Challah* should then be burned¹⁷ as soon as possible until it is completely charred. One should not store the *Challah* for future burning (e.g. freeze it for burning at *biur chametz* on *Erev Pesach*), as this undermines one of the reasons we burn the dough, *shelo yavo leydai takala*, that one will not accidentally mix this dough (which is *Challah*) with regular dough and inadvertently bake and eat it.

The *Challah* may be burned in a regular oven or toaster oven if it is wrapped in foil. However, one may not burn the *Challah* in an oven that is simultaneously baking bread or other products.¹⁸ After burning the *Challah*, it should be wrapped in something waterproof and discarded.

IV. Errors

1. If one accidentally discarded the *Challah* before burning it, nothing further is required, as the *hafrasha* (which constitutes the main part of the *mitzvah*) has been performed. In this case, one may eat the bread as usual.
2. If one forgot to be *mafrish Challah* until after baking, one may be *mafrish Challah* on fully baked goods. A *bracha* is recited (if enough flour was originally used) and one pulls off a piece of bread from a roll or loaf of bread and burns it.¹⁹

If one remembers on *Shabbos* that *Challah* was not separated, one may not be *mafrish Challah* until *Shabbos* is over.²⁰ If the dough was kneaded in *chutz la'aretz*, one may continue eating. A piece should be left over until after *Shabbos*, at which time one is *mafrish* from the remaining piece.²¹ One may not simply take the leftover piece and burn it – a *ma'aseh hafrasha* is necessary. This *hafrasha* after *Shabbos* "works" on all the products that came from the original kneaded dough, even if the rest of the baked goods are elsewhere or one has eaten them. In *Eretz Yisroel*, one may not eat the product until one is *mafrish Challah* (after *Shabbos* ends).²²
3. If *Challah* was inadvertently mixed back into the regular dough, a *Rav* should be consulted.²³ If one is unable to burn the dough she was *mafrish*,²⁴ a *Rav* should be consulted.

V. Combination of Doughs

One of the most complex yet important aspects of *hilchos Challah* is "combining" two doughs into one. This issue, known as *hitztarfus*, can be divided into three categories:

Each Individual Dough is Less Than a Shiur - If two or more doughs individually do not have a *shiur* large enough to require *hafrashas Challah*, but collectively add up to a *shiur* (as addressed earlier), under certain conditions *halacha* states they are *mitztaref* (collectively add up to a *shiur*). For example, if one kneads three separate doughs, each using two pounds of flour (i.e. individually, there is no obligation to be *mafrish Challah* on each small batch) they now collectively add up to six pounds. If one does not care that the doughs are mixed with each other,²⁵ one is obligated in *hafrashas Challah* if they meet any of the following conditions:

1.

- a. The doughs are in one vessel, and preferably touching. If either dough rises above the top of the vessel, the doughs should be covered to combine the entire contents.
- b. All the doughs are wrapped together on the bottom and top (e.g. in one sheet of plastic).
- c. One places the doughs on the table and pushes them together allowing them to bond well enough so that when one is pulled from the other, a chunk is pulled off the attached dough.²⁶

The above also applies if someone baked several batches that add up to a *shiur hachayav b'challah* (a large enough amount that one is obligated in *hafrashas Challah* - see section II) and stores them in one bag or container. For example, if a woman uses two pounds of flour to bake rolls on three different occasions, and stores all the unwrapped²⁷ rolls in one container, the six pounds are now *mitztaf* and she is required to be *mafrish Challah*. The same applies to other products, including cookies, stored in a bag or plastic container.

Under any of these conditions, if the doughs combine to make the required *shiur*, one is *mafrish Challah* from one dough. This action would take care of *Challah* for all the doughs. For example, if one kneaded two 3 lb. batches and placed the doughs in one container, allowing them to touch, one would recite a *bracha* and only be *mafrish a k'zayis* from one of the batches (since there is now a total of 6 lbs.). If one kneaded two 1 1/2 lb. batches (i.e. if each dough was left alone they would not require *hafrashas Challah*), and placed them in a container allowing them to touch, one is *mafrish a k'zayis* from one dough without a *bracha*.

2. **One or More Doughs Have a Shiur** – If two doughs are kneaded separately and each dough individually has a *shiur* that is obligated in *Challah*, these doughs are *mitztaf* if they are *min hamukaf* - "in the same vicinity." This means as follows: If they are not in containers they are *min hamukaf* if they are in front of the individual being *mafrish Challah* or the doughs are anywhere in the same room.²⁸ If the doughs are in containers, they are *min hamukaf* if the containers are open and next to each other.²⁹ Under these conditions, one may be *mafrish Challah* from one dough and it will apply to all the doughs that are *min hamukaf*. For example, if one kneads two doughs, that each use 5 lbs. of flour, and the doughs were on different tables in the same room, one may be *mafrish* on one dough and have in mind for this separation to work on the other dough.³⁰

The same *halacha* applies if one dough has a *shiur* and the other doughs do not.³¹ For example, if one dough consists of 5 lbs. of flour and the other dough consists of 2 lbs., and they both are in front of the individual being *mafrish Challah* or on tables in the same room, the 2 lb. dough is *mitztaf* with the 5 lb. dough. One is only required to be *mafrish a k'zayis* from the 5 lb. dough.

3. **Forgetting to Take Off Challah From the Original Batch** - As previously indicated, if one kneads a batch that has a *shiur* that requires *hafrashas Challah* and forgets to take *Challah* until after it was baked, one may still be *mafrish* on the fully baked goods. It is not necessary to bring all the loaves together for the *hafrasha*. For example, if one bakes six loaves of bread from one batch using a total of 5 lbs. of flour, and these six loaves are now stored in different freezers, one can simply perform the *hafrasha* on one loaf, even if the other loaves are not present.

VI. Special Cases

1. **Dividing** – If one bakes using a *shiur hachayav b'challah* with the intention of separating the finished product into smaller items for distribution, one should be *mafrish challah* without a *bracha*. For example, if a first grade class kneads a batch of dough using 5 lbs. of flour, and the batch is divided into ten parts, with each child baking her own roll to bring home for *Shabbos*, they should be *mafrish challah* without a *bracha*.³² The same applies when baking for *Mishloach Manos*. If an individual kneads a large batch of dough (e.g. using 5 lbs. of flour) with the intention of distributing the baked goods (e.g. rolls for *Mishloach Manos*) to others, one does not recite a *bracha* when being *mafrish challah*. To recite a *bracha* there must be a *shiur* obligated in *challah* used for one family. For example, if one baked using 10 lbs of flour and 5 lbs are for one family and the other 5 lbs are for distribution one would recite a *bracha* as the 5 lbs for the one family is enough to obligate one in *hafrashas challah*.

If one person bakes dough with 5 lbs. of flour and uses half of it this *Shabbos* and freezes the rest for eating next *Shabbos*, *Challah* should be taken with a *bracha* after the dough is kneaded.

2. **Baking without Water** – If one bakes without using any water, but rather bakes using only fruit juice or vegetable oil, a *bracha* is not recited and one cannot burn the *Challah*. Due to the complexity regarding this *halacha*, the *Shulchan Aruch*³³ advises that one should always use water³⁴ when baking a *shiur hachayav b'challah*.

The reason is as follows: *Challah* can only be burned when it is *tamai* (impure). To become *tamai*, it must first become "*muchsher l'kabel tumah*." This means water or other specific liquids³⁵ have come in contact with the *challah*. If none of these specified liquids are used, the *challah* can never become *tamai* and therefore can not be burned and a *bracha* is not recited.

It should be noted that nowadays wheat kernels used to make regular wheat flour are tempered with water. This process makes them *muchsher l'kabel tumah*. Oat kernels are steamed and the condensation makes the kernels wet thereby making them also *muchsher l'kabel tumah*. Therefore, nowadays when baking with regular wheat flour³⁶ or oat flour one may *l'chatchila* knead these products without water, recite a *bracha* when being *mafrish* (if there is a *shiur*), and burn the *challah* after *hafrasha*.

The problems related to kneading without water as addressed by the *Shulchan Aruch* would still apply when baking with rye or spelt flour since these grains are not tempered (unless they are made into flakes). Similarly, the problems would apply to barley flour and whole wheat flour since the kernels that are ground to make these types of flour are not always tempered or steamed making it possible that they are not *muchsher l'kabel tumah*. Therefore, one should only knead whole wheat, barley, spelt, and rye flour with at least a small amount of water or with one of the liquids that is *muchsher l'kabel tumah*.

ענני

תפילה להפרשת חלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֱלֹהֵינוּ, שְׁהַמְצִיחַ שֶׁל
הַפְרָשַׁת חֲלָה פִּתְחָנוּשׁ בְּכֹחוֹ קִיּוּמֵינוּ
כָּכֵל פְּרִיטָה וְדִקְדוּקָה, וְתַחֲשֵׁב הַרְמַת חֲלָה
שְׂאֵנֵי מְרִימָה כְּמוֹ הַקָּרְבָּן שֶׁחֻקְרַב עַל הַמִּזְבֵּחַ
שֶׁנִּתְקַבַּל בְּרָצוֹן, וְכֵמוֹ שֶׁלְּפָנֵים הֵיטָה חֲחֵלָה
נִתְּנָה לַכֹּהֵן וְהֵיטָה זֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת, כִּי תִהְיֶה
לְכַפֵּרָה לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאִזְ אֱהִיֶה בְּכֹחוֹ נִלְחָמֵנוּ
מִחֲדָשׁ נִקְיָה מִחַטָּא וְעוֹן — וְאוֹכֵל לֶקִים מִצוֹת
שֶׁבֶת קִרְשׁ וְהַיָּמִים הַטּוֹבִים, עִם בְּעָלֵי (וַיְלִידֵינוּ)
לְהִיּוֹת נְאוּנִים מִקְדָּשַׁת הַיָּמִים הָאֵלֶּה,
וּמִהַשְׁפָּעוּתָהּ שֶׁל מִצוֹת חֲלָה יִהְיֶה יְלִידֵנוּ נְאוּנִים
תָּמִיד מִיָּדֵינוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּרֶב רַחֲמֵינוּ
וְחַסְדֵינוּ, וְכִרַב אֲהַבָּה, וְשִׁמְתִּיקוֹת מִצוֹת חֲחֵלָה
כְּאֵלֹו נִתְּנֵי מַעֲשֵׂד, וְכִשֵּׁם שֶׁהֵנִי מְקִיַּמַת מִצוֹת
חֲחֵלָה בְּכָל לַב, כִּי יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֵינוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְשִׁמְרָנִי מִצַּעַד וּמִמַּכְאוּבִים כֹּל הַיָּמִים
אָמֵן:

12

ANENI

PRAYER ON SEPARATING CHALLAH

May IT BE YOUR WILL, Eternal, our God,
that the commandment of separating
challah be considered as if I had performed it
with all its details and ramifications. May my
raising of the challah be comparable to the
sacrifice that was offered on the altar, which
was acceptable and pleasing. Just as giving the
challah to the kohen in former times served to
atone for sins, so may it atone for mine and
make me like a person reborn without sin. May
it enable me to observe the holy Sabbath (or: holy
day of _____) with my husband (and our children)
and to become imbued with its holiness. May
the spiritual influence of the mitzvah of challah
enable our children to be constantly sustained
by the hands of the Holy One, blessed is He,
with His abundant mercy, loving-kindness, and
love. Consider the mitzvah of challah as if I
have given a tithe. As I am fulfilling this mitz-
vah with all my heart, so may Your compassion
be aroused to keep me from sorrow and pain
always, Amen.

13